

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitfal József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt
 Fél évre 2 frt
 Negyed évre 1 frt
 Egyes szám 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
 Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterák és hirdetések.

MAGYAR és DORVÁT NYELVEN MEGJELKŰ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztí önégegyező szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Hirdetések még elfogadottnak:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társánál és Horádl. Brnben: Stern M.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyitólét petítóra 10 hrs.

Felhívás Magyarorszag állattenyésztőihez.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállításnak czélja az lévén hogy hazánk közgazdaságának hí képét bemutassuk természetszerűleg állattenyésztésünknek, mint mezőgazdaságunk egy igen fontos ágának ezen kiállításban előkelő szerepet kell iát-szania.

Ez okból az ezredéves kiállítás tartama alatt, minden egyes állattenyésztési ág bemutatása terveztetik és ezek a kiállítások a következő sorrendben fognak megtartatni:

1. Első lókiállítás (Használati lovak) május 5—13-ig
 2. Hizott szarvasmarha és juhok kiállítása május 15—21
 3. Tenyészjuhok kiállítása május 24—31
 4. Baromfi- és eb kiállítás június 6—11
 5. Élő méhek kiállítása augusztus 20—31
 6. Tenyészsertések kiáll. szept. 1—8
 7. Hizott sertések kiállítása május 1—8
 8. Tenyészszarvasmarha- és bivaly kiállítás szeptember 14—22
 9. Második ló kiállítás (Tenyészlovak) október 5—12
- Hazánk még ma is földmivelő állam lévén, kétségtelen, hogy közgazdaságunk legfontosabb ágát mezőgazdaságunk képezi. Ha mezőgazdaságunk szilárd alapokon

nyugszik, az iparunknak erőteljes fejlődését mozdítja elő, az észszerűen üzött mezőgazdaság és a megizmosodott ipar pedig egészséges, a haza határain messze túlterjedő, a nemzetet vagyonossá tevő kereskedelmet teremt.

Mint hogy tehát iparunk és kereskedelmünk fellendülése mezőgazdaságunk fejlődésétől van föltételezve; mint hogy továbbá mezőgazdaságunk felvirágzásának jelentékeny tényezőjét az állattenyésztés képezi: ez utóbbi tényező a legnagyobb figyelemre érdemes.

Állattenyésztésünk hí képének bemutatására, a fentebb részletezett állatkiállítási program bõ alkalmat nyújt.

Ezen program azonban csak üres keret, melynek díszes betöltésére magyar gazdák és állattenyésztőknek vannak hivatva.

Tenyésztőink hazafiságába vetett hitünk és bizalmunk vezet tehát akkor midőn azokat felkérjük, hogy a kiállításban minél több megesebben vegyenek részt és minél több és szebb állatot jelenítsenek be, hogy ez által az ezredéves kiállításnak ezen vonzó része minél lényesebb sikert arathasson.

Hazafias kötelességük teljesítése annál könnyebb, mert a tenyésztőinknek az állatkiállításokon nemcsak erkölcsi elismerésekre, azaz a kiállításokon való kitüntetésre nyújt alkalmat, hanem a kiállításokon való tömeges részvétel a tenyésztés termékeinek elő-

nyösebb értékesítését mozdítván elő, úgy hazánk összes tenyésztésének, mint az egyes kiállítóknak is anyagi hasznot biztosít.

Hazai állattenyésztésünk az utóbbi időben rendkívüli haladást tett, mutassuk be tehát ezen haladást úgy saját honfitársainak, mint a külföldnek és javítsuk ez által állattenyésztésünk termékei kedvező értékesítésének konjunkturáit.

Lótenyésztésünk valamennyi tenyésztési ág között a legnagyobb virágzásnak örvend hazánkban.

Hadseregünk löszükséglete bõ fedezetet lel magában az országban, sőt szám s külföldi hadsereg részére hazánk nyújtja a legjelentékenyebb források egyikét, és ha a kiállításokon újabb és bővebben is bemutatathatjuk a külföldnek, hogy hol és mily áronak szerezheti be nálunk a katonai czélokra alkalmas lovakat, e nemű lókiállításokat még igen jelentékenyen fokozhatjuk.

Közép és kisebb termetű, jóvérű, sebes, hámos és háts lovaknak kivétel nagy mérvben szaporíthatjuk egy sikeres lókiállításán szerzett összeköttetések.

Fényes példát nyújt erre az 1885. évi országos kiállítás alkalmával rendezett lókiállításunk sikere, mely azt eredményezte hogy a következő években lókiállításunk jelentékenyen emelkedett.

Ha tehát az 1896. évi két lókiállításán nemcsak népies lótenyésztésünk méltó kép-

A „Muraköz” tárczája.

TAVASZ.

— írta: Bekefi Antal. —

Ah, vártam ezt a mulatságot: odahajtom jól megalkant, lenoványodott arcomat az ablaklához, bujjalkodom a napsugárban.

Olyan nagy fényvel, olyan bőségesen ömlik be ez a meleg arany-levegő, hogy kaprazik róla a szemem és elönt egészen.

A hosszas, kínos homály után, melynek sötétszárnyu pillangója harmadélt hónapig ropkodott a szememen, nagyon nagy ez a fény így hirtelen. Alig állok.

Behunyom a szememet, hasztalan: érzem a fényt, átjárja a meleget, mint villanyfolyam a véremet, minden hajam száját, behúzódik a pergamenszerűen takult bőr millió porosába, tömegszem, trisszülök, a langyos, tiszta arany-levegőből, menni it elbír nyelni ez a rones tujató, mely a homályban alig pihogott már, énenken ver a szívem, atharamlik megkönnyebbült egymamon az édes és egyetlen gondolat: élünk, kinyitjam kar-

tyomat, az egyetlen lézűlnek labaim: ez az en új tavaszom, a visszatérő erő, az élet...

Majd virágik már az amata. S megrázza a tavaszi tuvalom az ezüst bohócs virágos barakkat, ezeket a szent ágacs-kakat, a miket aztán sokat elvisznek a templomba.

Bizonyítván egy zárt ablak mögü is sok mindent megláthat az ember a tavaszból, ha meg adatik neki az, ami nekem, hogy ime: a kis szomszéd lilium-kezecke már kinyitja az ablakot

virágaira, melyek közt különösen so at elnézem egy jácint bokrocskát, melynek fehér és kék virága van.

A sok fehér és kék színű virág közt, mint két piros rózsza, olyan a kis szomszédom gömbölyű arczája. Kinyitja a száját oly kerekre, mint egy piros szegfű s ha rálehel a virágaira: fölfordulhat meg odakünn az ó, akár visszacsaphat a téllgyos szele: ép úgy nem árt a virágnak, mint a kis szomszédom kicsattanó arczájának.

Szép ez nagyon. Van egy jó megépített fecskelészek éppen az ablak felett, az eszterhéj borul rá védőleg s atkozott flegmával néz ki belőle egy pár vereb-lők. Narancssárga csőrűket odalenik a fészek szélehez, az egyik ki is áll merészen s körűneéz az eszterhéj nagy-nagy világa alatt: jön e már, meről jön ez anyamadar? Ehesek a kis szürke profetar fiókok, a pelyhes fészektörölők...

Majd eljön már a fecske s akkor lesz nektek, humpeller kakukkfajzat ne mulass, jó lesz megtanulni hamarosan a reptelés mesterséget és kóródjatok a tollas fészekből kitele, mert a fecske hadjárattól, mely elvonul a fellegek közül a tavaszi nap ele, kiválik egy eskadron, eliepi ezt az utcát is, ide az eszterhéj alá is bekering rendszeren egy szakasz a villastarku seregéből s akkor jaj, ha itt talál... Szárnya hát hamar kis kamionok, mert itt jönnek ok a tenger fölött.

Valamivel ha megnő meg az akácza lombja, itt az ablakom előtt, beekapaszkodik egészen a kis szomszédomé eszterhéjába. — Olyan közel estünk mi egymashoz. Az a pajkos gyerek a kit hisztársamú valasztottam, olykor belekapaszko-dik az agakba. Behozott a minap egy lec-ípett rügyet, melyet rózsás, éles körmoeskejevel ketté bontott, hogy lássam: tavasz lesz már,

Ma-holnap tuinan az iskolás kisa-szöny is éeri az agat a virágai közül. — Akkor aztan az ablakból innen is, tuinan is ezibálna fogja ez a két gyerek: az anyém meg a szomszéd uré az akácza virágot.

Egyszer csak, a mint itt furdóm a napu-garban, előkering a széiben lihegve, bugdacosu egy pille. Az am, egy élő, repülő, sárgas szárnyu pille, mely leng, hanyódik mint egy hópheley a széiben, erőtlennül.

Szegény kis jószág, korán van meg, nem bír a szárnyad se a szélllel Bizonyosan nagyon kimelegedett a föld, vagy a faodúcska, ahol etelet kaptál. Jó lett volna meg várni, bizony...

Csak még egy kis szélesendire van szükségünk itt, az akácza alatt, aztán még néhány szárnyubbenés s ott ül már a kitáradt sárga pillangó a kék jácint tetejében, kényelmesen szétvetett lábakkal.

Úgy megfészkei magát az illatos, husos virágon, mintha ott akarná hagyni a lelkét.

Milyen szerencse egy ilyen koraszülött pillének, melynek élete addig szokott tartani, mint teszem egy rövid gyermek-imádság, hogy ime, az első kimenőben virágra talal.

Ez szép és rendkívüli.

Már most hiszem, a halál is könnyebb lesz neki.

Majd alkonyat táján, ha a nap visszavonul-ásával kihül a lég, akkor kezdődik a haldoklás. Ha ugyan a véletlen szerencse meg nem menti teszem úgy, hogy egyszer csak oda szökken a virágok közé az a két nevető rózsza: a kis szomszéd kisa-szöny s foglyul ejti a langyos szobába, hogy ott virasszon a kis bohó virágok közt. Ez volna ám csak a finom mulatság.

viseltetéséről gondoskodánk, hanem a nagyobb és kisebb ménesek tulajdonosi is, állami lótenyésztésünk színét-javát bemutassák, úgy bizton várható, hogy magasabb értékű, nemesebb vérű, fényűzési czélokra szolgáló lovak jobban értékesítésének és nagyobb kivitelének újabb forrásai fognak megnyílni.

Fölötte kívánatos tehát, hogy jobb vérű méneseinkből és nagyobb tenyésztőink által, kocsiban, hámban, illetőleg igában vagy nyereg alatt, jól betanított, minél nagyobb számú ló mutatassék be, mert ezek bemutatatható képességük által legtöbb bevét szerezhetnek hazánknak, mely éppen a vér és képesség tekintetében hódíthat barátokat a kontinensen.

De eltekintve a külföldi kivitelnek ezen kiállítások folytán várható újabb lendületétől, nem kevésbé fontos az is, hogy bel-földi fogyasztóink, valamint lótenyésztőink maguk is ismerjék meg egymás tenyésztését, hogy ez uton tudomást szerezzék arról, hogy az ország mely vidékén és mely tenyésztőjénél találhatják meg az általuk szükségelt anyagot.

Hazánk szarvasmarhatenyésztése, a hus és tejtermelésnek jövedelmezőbb voltánál fogva, már ezen térre kezd lépni, edzett, és igazonásra páratlan magyar fajta szarvasmarháink tenyészkerületét mindinkább szűkebb körre szorítván

Ha ezen megkezdett irány nagyobb tért hódít, úgy mezőgazdaságunk igavonó erejének legnagyobb részét lótenyésztésünk lesz hivatva szolgáltatni. Így jelentékeny feladata lesz a jövőben országos lótenyésztésünknek, kellő számú és minőségű igáslóval előállítani.

Az egyes kiválóbb lótenyésztési vidékek népies lótenyésztésnek egységes és jelentékenyebb bemutatására az illető vármegyék lótenyésztési bizottságai legközelebb fel fognak hivatni és ez irányban külön kedvezmények tognak nyújtani.

Szarvasmarha tenyésztésünk elég jelentékeny és meglehetősen előre haladott. További gyors fejlődésnek egyik akadályja az, hogy tenyésztőink egymás tenyészanyagát nem ismerve, sokszor nem tudják, hová forduljanak jó tenyészanyag beszerzése végett

Ha tehát tenyésztőink ezen kiállításon az országban igen jelentékeny számban fel-

található jó tenyészanyag forrásait meg fogják ismerni, jövőben, az igényeiknek és tenyészirányuknak megfelelő anyag beszerzése tekintetében nem lesznek a külföldre utalva.

A juhkiállítás, ha azon számos állat lesz kiállítva, a juhtenyésztőknek hazai anyagunk megismerésére fog alkalmat nyújtani és azok fontos tanulságot fognak meríthetni arra nézve, hogy a keresettebb gyapjú előállítására és az újabb időben mindinkább tért foglaló hus és tejtermelés elérésére, milyen idegen fajta állatokat alkalmaznak.

De nemcsak a kiállításnak ezen oldala fontos szarvasmarha és juhtenyésztőinkre, hanem fontos rájuk nézve azon haszon is, melyet úgy hizott állataiknak, mint egyéb tenyésztermékeiknek a kiállításon megjelentető fogyasztók és közvetítők előtt való bemutatása által elérhetni.

A sertésenyésztés, mely hazánkban virágzásnak örvend, bizonyára újabb hasznot merítend ezen kiállításból, mert ez alkalommal, a külföldről megjelenendő tenyésztők, kereskedők és kormányképvisezőknek alkalmuk lesz meggyőződést szereznük arról, hogy sertésenyésztésünk is a kormány különös gondozásában részesül, és hogy állategészségügyi rendszertünk szigorú kezelése kellő biztosítékot nyújt sertéskevítélünk tekintetében.

A baromfi kiállítás, ha nagyszámú és jóminőségű állatok bejelentése által sikere biztosítva lesz, hivatva van baromfi tenyésztésünknek jelentékeny lendületet szerezni.

Mert habár e téren eddig is nagy haladást tudunk felmutatni és vagyonmérlegünk ezen tenyésztési ág termékeinek kivitele által évenként mintegy 22 millió forinttal szaporodik ezen kivitelünk igen könnyen nagy mérvben fokozható, a mennyiben a baromfi tenyésztés csekély befektetéssel és kevés fáradsággal különösen a kis tenyésztő által is jelentékeny hasznot hozó módon üzhető.

Méhészeti kiállításunk bizonyára szintén sok hasznót és tanulságot fog nyújtani azoknak, kik mezőgazdaságunk ezen fontos háziipara iránt érdeklődnek és alkalmat fog nyújtani a méhészet kedvelőinek arra, hogy az e téren hasznosoknak bizonyult újabb honi találmányokat és eljárásokat megismerhessék; a mi annyival inkább kívánatos, minthogy ezen, hazánkban eddig nem eléggé méltányolt állattenyésztési ág a legszegényebb földmives gazdák körében is hivatva volna az anyagi jólétet — igen csekély befektetés alapján — emelni.

Az ebkiállítás alkalmat fog nyújtani a különböző fényűzési, vadász- és háziorvosok kedvelőinek és tenyésztőinek biztos vér beszerzésére.

Midőn előadottakban általános képét kívántuk nyújtani az 1896. évi állatkiállítás céljának és feladatának, azon hazafias felhívást intéztük már most összes állattenyésztőinkhez és állattartó közönségünkhöz, hogy a választ kiállítások céljának megfelelő jömiönőségű állataikat minél nagyobb számban jelentsék be.

A minden egyes állatkiállításra külön szerkesztett bejelentő ivatek, valamint a részletes kiállítási programok a földmivélségi m. kir. ministerium 1896. évi kiállítás irodájában (a f. évi aug. 1-ig Budapest, V. ker. Zoltán utca 11. sz., azontul pedig a kiállítás területén), az országos gazdasági egyesület titkári hivatalánál (Budapest, Köztelek), (a lókiállításokra vonatkozólag) a magyar lovaregylet titkárságánál (Budapest, Nemzeti Casinó), továbbá minden vármegye mezőgazdasági helyi bizottságánál és a lo-

vakat illetőleg mag minden vármegye lótenyésztési bizottsági elnökénél is díjmentesen kaphatók lesznek.

A kitöltött bejelentő ivatek a földmivélségi m. kir. ministerium 1895. évi kiállítás irodájához postámentesen postára adhatók, vagy pedig ugyanott személyesen átadhatók.

Minthogy a bejelentett állatok elfogadásánál vagy visszautasításánál a bejelentés beérkezésének sorrendje is figyelembe fog vétetni, a tisztelt bejelentőket saját érdekükben figyelemzetjük, hogy a kitöltött ivatek mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Budapesten, 1895. évi márczius hó.

Az állatkiállításokat rendező bizottság nevében:

Bernolák Sándor s. k. Miklós Ödön s. k.
ministeri tanácsos, földmivélségi m. kir. min.
a kiállítási iroda igazgatója. államtitkar, elnök.

Külfölk.

Dr. Buzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő ur e hó 8-án este Csáktornyára érkezett, hogy csütörtökön az iskolaszék nagy fontosságú ügyeket tárgyaló ülésében részt vegyen. Kir. tanfelügyelő ur innen e hó 10-én Letenyére távozott.

Ényei Kálmán kir. főmérnök ur e hó 9-én Csáktornyán időzött, ahol az állami tanítóképző-intézet kibővítési munkálatainak utófelülvizsgálatát eszközölte. Kir. főmérnök ur Csáktornyáról Perlakra utazott.

A helybeli községi iskolaszék rendkívüli gyűlést tartott múlt héten csütörtökön, a tagok nagy érdeklődése mellett, a kir. tanfelügyelő Ruzsicska Kálmán dr. ur elnöke alatt, annak a kérvénynek ügyében, melyet az egész város népoktatása tárgyában a város közönsége a kormányhoz fölterjesztett. A város képviselőtestülete ebben kellő indokolással, első sorban a szervezendő polgári lányiskolának és a már meglévő áll. s. fiu polgári iskolának államosítását kéri, majd központi épületért az elemi iskola részére esetleg 4000 frnyj évi szubvenczióért folyamodik. A kormány véleményes jelentéstétel végett a kérvényt a kir. tanfelügyelőséghez tette át; ezért hivattak össze az iskolaszék tagjai, hogy a kérvényben foglalt óhajások meánél hatékonyabb, a körülményekhez képest mennél gyakorlatibb kivitele érdekében a helyi viszonyok legméltányosabb elbírálásában gyökerezző véleményükkel a kir. tanfelügyelőt támogassák, az iskolaszék hosszabb eszmecsere után egyhangulag kimondotta, hogy egyelőre, mint legszükségesebbet a polgári iskolának államosítását kéri, melynek esetében természetesen nemcsak a személyi, de a dologi kiadásokról is így ez iskolának épületéről is az állam gondoskodniék. Ezzel azonban nem helyezi magát ellentétbe a város kérésével, de sőt kéri a tanfelügyelőt s ennek útján a ministert, hogy az abban foglaltakat fokozatosan megvalósítani kegyeskedjék. Ezzel a város csak újabb erőt nyerne arra nézve, hogy elemi iskoláját fejlesztése s kiadódvását is oly színvonalra emelje, mely Csáktornyának földrajzi fekvésénél fogva oly nagyon kívánatos. A kir. tanfelügyelő az ügyet nyomban a legmelegebb pártolással föltereztette s így, ismervén a ministernak a város iránt való jóindulatát, alapos vélemények lehetnek arra nézve, hogy a város közönségének eme jogos óhaja a legközelebbi jövőben teljesebbé fog menni.

A kaszárnya ügye átesett az utolsó fázison is, a mikor a május 6-án, Zalaegerszegen megtartott vármegyei képviselőtestületi gyűlésen, a városnak a kaszárnya tárgyában hozott hatá-

Forgácsok.

— Irla : Esztká Mihály. —

rosztáhos hozzájárultak. Hogy a vármegye ezzel, a város érdekeit oly mélyen érintő ügygel, ellenkezésbe jönni nem fog, — meg volt győződve mindenki; de kérdés volt, vajjon a katona elszállásolás czimén a szerződés értelmében a vármegye részéről a városnak biztosított 30 százalékos összeg állandó marad-e? Mert, ha a megállapodás rideg betűhöz ragaszkodnak, a fölött öszszeg ez esetben folyton ingadozik; több semmiesetre se lesz s csakis kevesebb, a szerint, a mint a katonaság hosszabb-rövidebb időt a városon kívül töltvén, — esetleg a katonai hadgyakorlatok alkalmával, — az ezen napokra esett illetéket a vármegye levonásba veheti, mi által a hozzájárulás is csökken természetesen. — A város képviselő testülete számolt ezzel az eshetőséggel s azért megszavazta ugyan a kaszányát, de csakis akkor volt hajlandó az építkezésbe belemenni, ha a vármegye közönsége az említett összeget fixszorozza s azt a szerződés időtartamára egyszer s mindenkorra, mint állandó vármegyei segélyt, a város részére biztosítja. — A vármegye képviselő testülete, a mikor a község határozatát szankcionálta, egyuttal ebben a kérdésben is foglalt állást, s egyhangulag kimondta, hogy a hozzájárulás, mint vármegyei segélyt, állandóságja. Így a városnak a 7816 frt 11 kr. biztosítva van s ez mint fizetés hozzájárulás biztos fődételtől szolgál. Ezzel a tárgyalások utolsó állomásához érkeztek, következik most az építés. Mint biztos forrásból tudjuk, erre az árlejítés legközelebb ki fog iratni s így a legvalószínűbb, hogy még a nyár folyamán hozzákezdnek az építéshez

— Nyilvános nyugtázás és köszönet. A helybeli Kisdédővő-Egyesület elnöksége Tóth István urad. tisztartó urtól e napon 9 frt 62 krt kapott, mint azt az összeget, mely az ő elnöksége alatt rendezett dr. Krasovecz Ignác-féle jubileum alkalmával átnyújtott emléktárgy vásárlására összegyűjtött pénzüszszegből még lőnmaradt. A mikor ennek átvételét elismerem, nem mulasztatom el, hogy a nemesszívű adakozónak ez uton mély köszönetemet ne tolmácsoljam. Csáktornya, 1895. május 10-én. Ziegler Kálmán, övégyesületi elnök.

Köszönetnyilvánítás. Tóth István csáktornyai uradalom tisztartóné ő Nagysága szül. Farkas Anna a túske-szent-györgyi plebánia templomnak egy fényes oltárlámpát kegyeskedett ajándékozni, mely adomány ő Nagys. mely valóságát hirdeti. — Midőn az említett templom részéről szívem belejéjből fakadó hálam és köszönetemet nyilvánítanám, kívánva, hogy a Gondviselés vezérő kegyelme fizesse meg bőségesen! — Túske-Szent-György, 1895. május hó 8-an. Peczek György plebános.

— Dr. Röder M. gyakorló orvos fogspecziálisa Budapestről városunkba érkezett és fogorvosi működését megkezdte. Különös figyelmet érdemel az általa fölaltalt Röder név alatt szereplő foghúzó műszer, mely minden fájdalom nélkül a legkisebb foggyökert is eltávolítja. A Pestér-Lloyd-ban erre vonatkozólag a következőket olvassuk : Dr. Röder helybeli fogorvos Scheff Gyula egyetemi tanár meghívása folytán Bécsbe utazott, hogy az ottani fogorvosi klinikán az általa szerkesztett emeltyűvel fogoperációkat teljesítsen. Az utóbb Nagyváradon megtartott magyar orvos és természet tudósok gyűlésén a dr. Röder-féle emeltyű szintén be lett mutatva, hol is ezzel több operáció nagy sikerrel végeztetett. Az ottan egybegyűlt elsőrendű szakértőik egyhangú véleménye szerint ezen emeltyű foggyökerek eltávolításához kiválóan alkalmas különösen, hogy még a legkisebb fogmaradékokat is majdnem minden fájdalom nélkül eltávolít — a legnagyobb elismerést érdemel.

Halalozás. Lukács István mura-csányi tanító e hó 4-én reggel 8 órakor hosszas szenvedés után Csáktornyan elhunyt. — A boldogult fiatal tanító e hó 5-én helyetkét örök nyugalomra a csáktornyai sírkertben. A temetésen jelenltek a vidék- és helybeli kartársak, a tanítóképeadi növendékek. Áldás az elhunyt emlékének!

Köszönetnyilvánítás.
Fogadják mindazok, akik felejtethetetlen szeretettel édes atyánkn, nagyatyánknk illetőleg ipánkn
FINK JÁNOS
elhunytá alkalmával a temetésen személyes részvételük által, vagy bármi más módon kegyeltek — illetve részvételüknek kifejezést adni sziveskedtek, mélyen érzett halánkat Csáktornya, 1895. május hó 8-an.
a gyászoló család

Az ablak magas tükör-üvegén lassanként formálódtak azok a bájos jégvirágok, melyeket a tél, ez a nagy naturalista festő rajzolt és csiszolt üveglapra
Miriád apró tőhegynyi vonal és mégis mennyi csodálatos virágzálakkal, szétfelől szirmokkal, olyan elragadóak, csak az illat hiányzik még belőlük
A szint a lehangyalló nap aranyos-vörös vissza-vissza kívánczozó, véres sugara lehelt rá ezekre az excentrikus virágokra.
Ott ültem az ablak mögött s szórakozottan keresgéltem, kutattam a családi ősi iróasztal fiókjában. Sárga papirok kerültek elő obskurus mélyökből Szinte akaratlanul belekezdtem az olvasásukba. A kézirat elejére e szó volt írva: »Forgácsok«. Leirom ugy, a mint olvastam.

Elkényeztetett kedvence volt gazdag szüleinek Berta, mert Bertának hívták. Szerető szülői tán az álmát is kilesték, csak-hogy kedvezzenek neki s a kis leány ki is tudta használni a tulzott szeretetet. Épen tizenhat éves volt, mikor először bálba viték, hát persze hogy ő volt a bálkirálynő. Hanem még más is történt ezen a bálon. Egy 1000 holdas meg egy 1200 holdas fiatal ur belézeretett Bertába. — Életre-halálra kezdtek udvarolni mindketten végre meg is verekedtek, de egyiknek sem lett semmi baja Erre persze csaptak nagy pezsgőzést, melynek folyama alatt az 1200 holdas bevalotta, hogy ő csak hecczet akart, ő voltaképen Bertát nem is szereti; az 1000 holdas ur pedig fölvetta a monokliját és megkérte Bertát.
És Berta, ez a tizenhat éves büszke leány azt mondta:
— Hozzámegyek...

Pedig azt a másikat szerette, hanem már fülébe jutott az az akadozó előadású vallomás.
A két hetes asszony, a szép Berta ott himbálódzott a teraszon. A kavicsos uton pedig valaki közeledett.
Valaki.
Hiszen szerette ő az urát, hiszen még csak két hetes asszony volt megvolt mindene, a mit csak kívánt és még s, ha maradt mézes hete életében egy perc, csak egy pillanat is, mely szabad volt, nem tudott másra gondolni, mint — valakire.
Az 1200 holdas valaki lelépelt a terasz lépcsőjére és megállott.
— Zavartam lán?

— Éppen nem. Tessék feljebb jönni
A férfi el-ietett és megcsókolta Berta kezét. Az asszony úgy érezte, hogy ez a férfi megremegett, mikor megcsókolta a kezét, a férfi meg azt gondolta: ha nem lévedek az asszony megreszketett a csókától Azután leülték.
Az 1200 holdas, — mindenki Tomának szólította, hát valószínűleg úgy hívták, — a mint belenezett Berta asszony sötét szeméibe, valami megbánás-féle vett erőt rajta. Kezde sajnálni, hogy olyan könnyen lemondott e gyönyörű teremtséről, a ki most éppen úgy lehetne az ő aranyos felesége, mint a hogy most a Bar Ferié, az 1000 holdasé. Aztán valami ördögös gondolat támadt benne. Hát ha még lehet az övé? Thoma Laczi megfogta a bajuszát egyet pödört rajta s azt mondta:

— Sokat, nagyon sokat akarok magának mondani, Berta.

Berta mellén megfeszült a finom fehér battiszt s a miad erősen lélegzett, hiszen tudta ő, mit fog mondani Thoma és azt akarta rá felelni:

— Nem vagyok kíváncsi rá, hiszen a sértett leány nem vezetett ki az asszonyból. Hanem elkésett, mert Thoma már is bele kezdett.

— Egy bálon történt az egész, hiszen emlékezhetik reá. Ott találkoztunk először és én megszerettem magát, meg Bar Feri is. Nem is tudunk megegyezni, hát egymásra lőtünk. Nem találtunk. Tehetek én róla, hogy még mindig megvan az a rozszokás, hogy a sikerült párbajok után pezsgőzni szoktak? Nos, és mit tagadjam? Én sokat találtam inni. Aztán meg mámoros fejjel bolondot tettem Azt mondtam, hogy nem szeretem magát. Pedig nem volt igaz. Szerettem magát, még most is szeretem és ha maga is úgy akarja, én a legboldogabb ember vagyok.

Elhallgatott Toma tőlán feleletet várt, Berta pedig szinte belekábult az elhangzó szavakba s egyik sem vette észre, hogy a terasz alján áll már Bar Feri, a két hetes léry.

Toma megint beszélni kezdett.
— Elváltaszom az urától és enyém lesz, no szóljon!
És Berta keze után nyult, mit az óvatosan húzott hátra. Most már Bar is bele-szóltott:

— No hát felelj, Berta! Látdod milyen izgatott Thoma ur. Mint a tetten kapottak ugrottak föl mindketten, összevillant hármuk tekintete. Az asszony maga előtt látta a két férfit kik közül az egyikhez a szerelem, másikkhoz a becstület fűzte. Thoma a helyzet urát, a férjet nézegette mérges tekintetével.
Bar meg a vetélytársát nézte végig Bar eluata a hallgatást.

— Berta! ha akarná, ezt az embert, és Thomára mutatott, kidobhatnám és vége lenne a komédiának, hanem mást teszek. Mondd ki te a szót, mely dönt valamelyikünk felett. A kinek nyujtod kezdedet, azt követed Válaszsz!

Berta maga elé kapott mintha tűzkarikák ugráltak volna szeme előtt, iszonyu küzdelem támadt lelkében, melyket válaszsza. Ezt szereti az isten és világ előtt férje kinek megesküdtöt, Mit csináljon?
Egyezzerre mintha fényes sugár hatolt volna be homályos zavaros tételődésébe és eldöntötte a küzdelmet. Felkapta leszeggett fejét, szemében valami megmagyarázhatatlan fény csillant meg és egy lépést tett előre. Oda nyujtá kezét...

A sárga kézirat többi része itt hiányzott. Ki tudja, talán fidibusnak használta el valami öreg, régi divatu ősom.

Az ablakon már egy szemernyi hely sem volt, melyet el nem leptek volna a finom zuzmara fűszálak. A nap sugarai is rég letűntek a messze kődében látszó fenyő mögött. Én meg lehajtottam fejem két tenyerembe s találgattam:
— Thoma-e vagy Bar?

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Laptulajdonos és kiadó;
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pošiljke tičude se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.**

Izdateljstvo:

Kućišara Fiohel Filipova kam se prodajata i obnane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cema je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 3 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“. i t. d.

Sa đecom dohadja sreća.

Moji dragi čitateљи sa đecom dohadja sreća! To je stara i vu obće poznata stvar a da je zaista tak evo dokaza.

Moj prijatelj, Pavel Glavniković, jako dober i pošten čovek, ali siromak, imal je dugov, koje nikak platiti nije mogel. Delal je dan i noć, — ali nikud nikam. Na svoju nevolju još se je i oženil iz same ljubavi — a tim povoda dal, da su njegovi kreditori, — kojih je bilo sedem, — velim sedem — još više na njega nahrupili.

Toga siromaka bilo mi e žal od srca osobito kad mi je gusto krat pokazival i čital pismo svojih kreditorov, skojimi su ga opominjali dosta grdim načinom da plati duga. Rad bi mu bil pomogel, ali na žalost nije mi bilo moguće, ar i vu mojem žepu stanuvata je nevolja i plašila vsakoga krajčara tak, da se niti jeden vu njem nije mogel zegreti.

Nu ja sam se vsikak leže prevlekel črez život nego on, ar sam bil sam neoženjen a to je vno go vrédno za siromaka. I ja bi se bil rad ženil, ali pamet je preobladala meni navék srce;

Držal sam pred očima : koja ima blaga, neće mene, a koja nikaj nejma, tu nemrem opet ja vzeti, kad sam god pomislil računul sam kak stari Sami Lihtenbergstajnovak : Denes sam sam, a zutra da se oženim odmah smo nas dva, a čim od oltara vu hižu stupimo i dekla nas dočeka, već smo

nas troje, To je naglo povnoženje. Sa ženitobom povnaža se vsako lje to familija i strošek, a zaslužba ostala skorom navék jeduaka, i ako se kaj više zasluži, to požere raztuča dragoča (skupoča). Kad nemrem anda sa zaslužbom iziti sam na kraj, od kud sa više peršonah! Ostal sam anda pri tom nepobitnom računu, koji je navék dokazuval, da je leže jedna vusta nahraniti, vkaniti i za-utkati nego njih više.

Prvlje nego se je moj prijatelj Pavel oženil, vse sam mu to naprvo stavil, i rekel mu večkrat: „Pazi Pavel, gdé nikaj nóga, nemreš nikaj vzeti,“ ali moj Pavel računal je drugač, t. j. on je delal računa prez krčmara, i prepustil je pohlepi srca svoga pak tak se siromak muči i trpi od daua do dana, da su mu vu tridesetom ljetu života, počeli lasi sediti. Pri njem se baš moglo reći: rédko sit a gusto gladen. Meni kakti samcu bil je svét odprtu, pak tak sam dobil primjernu službu vu inozemstvu, kam sam, neimajuć zvun mojih kakšje veli „sedem sljiv“ nikakvoga drugoga pinklera, već za 24 vure odputoval.

Nego prvlje nego sam odišel, zrukuval sam se s Pavlom i željel sam mu pri razstanku vsa dobra ovoga svét.

Više ljet bilo je prešlo jeden drugomu nismo pisali, čim bi se b li pohvaliti mogli, a vsaki put prišparali smo postarinu.

Kad sam se opet povrnul vu moju domovinu, za kojom sam navék hlepel, bil mi je prvi koračaj k prijatelju Pavlu. Bil sam

željen znati, kak mu ve ide? Jeli siromak još navék dugov ima, i kak od ljeta do ljeta batrivi svoje kreditore?

— Stanuva' je još vu istom nekdašnjem stanu a pohižtvo je bilo isto, samo bolje raztrgano i zamazano Jedino novost koju sam našel, to je bilo šestero dece, jedno drugomu do vuh, i vsi krepki i veseli. Začudjenje moje opazil je prijatelj Pavel na mojem licu, ter po pozdravu rekel:

— Kaj veliš na ov broj dečakov?
— Bog je poživi! — odgovoril sem mu ja.

— Bože daj, — rekel je dalje Pavel, — ali da ti istinski povém, bilo mi je čudno pri duši, kad je prvi on tam Miklos, došel na svét Moreš si misliti, da mi je vu tom času, hipu postalo još težje platiti moje duge.

Skorom sam zdvojil, a vujec, on stari škrtec, skupijaš — ti ga već poznas — bil bi meni splazil na dušu zaradi njegvi sto forinti.

Pisal mi je pismo za pismom, grlil me, grozil mi se i rekel, da sam lehkoumen stvor, skojim on pomilovanja imati nemore. Bil sam izvan sebe od srama i muke. Kaj de bi učinil, pital sam se sam sebe i moju ženu po sto put, ar kad on kakti rodjak, vudira tak na me, kaj bu pak učinil tudjinec. Misil sam sim tam i mislil, naj bude kak mu drago kad némam pak némam. Jedinu pomoć izkal sam pri Bogu, i molil sam se njemu Na jenkrat došlo mi je na pamet, kak bi bilo, da toga staroga skupi-

ZABAVA.

Gumbovača.

Jedan bogati bankir u Parizu dal je jednoč sjajnu gostbu, na koju je mnoge svoje prijatelje pozval Kad je bil gostbi konec opazili su gosti, da je bankir imal svoj salvet na prsij jednom prostom velikum gumbovačum pripičen te su se vrhu toga čudili. Bankir, koj je njihovu znatiteljnost previdel reče smiešeći se:

„Ova gumbovača je jednoga mojih prijateljah sretnim učinila, pak zato mi je milija nego ikakva zlata igla dragim kamenom. Taj moj prijatelj je bil u svoje vrijeme stepihleb a star deset godinah, bos i zdrapan je od sela do sela prosjačil, od kuće do kuće. Njegovi nemarni roditelji niti su ga kada pošiljali u školu niti u cirkvu k-krišćanskom nauku, a niti da nisu priučali na dielo i ovak je postal lenjak, koji je samo Bogu dane kral:“

„Jednog jutra — baš je bil liepi dan — potopal se je po niekom s lu i hrustal kuru kruha, koju je nrgde dobil. Na jedan krat opazi, da mu se pred nogama nekaj svieti, on se prigne i to svietlo dugovnje cigue — bila je jedna velika gumbovača, kak ju navadno selcke dievojke imaju za rubec okolo

vrata pripičiti. Onak zlehka pregledava tu gumbovaču i već ju je hotel hititi, kad dojde do jedne kuće, gde je pred vuličnemi vratu sedela mala dievojčica, nekoje lieto mladja od njega, te se je gorko plakala i po svojem rubcu okolo vrata nekaj iskala. Prosjačič postane, gledil malu jedno vrijeme i onda ju zapita: „Zakaj se plačeš? Dievojčica odgovori hliktajuć: „Jer sam moju za rubac iglu zgubila; mama me bu bila.“ — „Na evo ti druge“ — veli joj mali zdrapanec, te joj poda onu najdjenu. Ona posegne hitro za njom te veil s veseljem: „No sad nebun bita.“ U tom spazi, dečak kuru kruha hrušeće te mu reče: „Ja imam u žepu jabuku, hoćeš ju? Vrlo je dobra i ja sam ju već zagrizla, ali to nika ne kodi.“ Miesto odgovora vzeme dečko ponudjenu mu jabuku i otide dalje.

Nekoliko tjednih zatim, d ide on opet u isto selo, kad je tam baš senjem bil. On sastane opet dievojicu, koja ga je odmah kakti ovog dobročinitelja prepoznala. Dečku je glad iz oših van gledal, te mala posegne u svoj žep, ali danas nije bilo u njem jabuke. a ona mu je ipak nekaj hotela prikazati. Na srčju je danas kakti redi sajma od svoje kume, koja je na pijacu sa svojom kramarijum bila, dobila jedan paklec gumbovač i jedan paklec sivših igel. Ona anda dađe dečku on paklec igel te mu reče: „Prodaj nekomu ove

igle, kak onda bhé si za one novce mogel kolaču kupiti.“

Dečaku se pred oči razbistri te se stimi iglami povrti u svoje rodno selo te igle proda seljakinjama, ali za doblene krajčari nije si ntkaj za jesti kupil, nego je za nje igle kupil. — Ovak je prišel hanzirati, najprije iglami i gumbovačami, a na skoro je nosil na led, li ladičku sa pantleki, napršnjaki, kusturicami, gumbi, koncem i t. d. — Po najgrde on vrijemeu propateval je on od sela do sela te je ovak prebežal cijelu Francezku. Kad mu je bilo dvadeset godinah, otvoril je u blizini Pariza malu kramariju. On je trgoval sa svim, kaj je samo ikakvoga dobička nosilo te je njegova prebrisana glava uvijek pogodila pravi put. Kad mu je bilo trideset godinah imal je već svojih sto jezzer frankov imetka u gotovom, za polovicu toga je kupil državne papire a sa ostalim je dalje trgovač. Njegove račune je pratila sreća tak, da je na nekoliko godinah postal milijunašem.

Sad se je zmisil na gumbovaču, koju je još kakti skitalac našel te na crnovku dievojčicu, kojoj je istom gumbovačum prepričil, da nije bila od matere se bijena. Od odputuje u selo, gde je negda prosjačil; bil je znatiželjan zeznati, kaj se je onom dievojčicom zgodilo, koja je paklecom igel u njem trgovačkog duha orobudila. Našel ju je! Ona je bila liepa i čedna dievojka od kakovih trideset godinah,

jaša zaprosim da bi kumoval detetu. Od veselja razvedrilo se mi lice, pak kad je i žena nato privolila, bil je i poziv gotov Vnec je došiel, više iz značilnosti nego li iz rodbinstva i prijateljstva. Mi smo okolo njega lagali i prilizivali, kak mačka okolo slanine, kušovali smo mu ruke i uvjeravali ga našom velikom srećom, da se je pozivu odazval. To je vujcu jako godilo, da se je pri nas, kak je potlji i sam rekel čisto po domaće nahadjal. Naš manever je srećno izpall. Pri večerji podigel je vujec svoju kupicu, nazdravil je svojega kumića i mladu kumu, vu kojoj je nahadjal vsa svojstva dobrote i milote, a od radosti da mu je kumić, kak to on sam opažuje, na dlaku spodoben, prikažuje nam on dug onih sto forintih.

Moreš si misliti, dragi prijatel, dodel je Pavel, kak smo srećni, kak veseli bili. Vu tom slućaju našli smo i način, kak bi se mogli i ostalih kreditorov rešiti, otresti, i dugov osloboditi. Tak je i bilo! Vsako ljeto vzel smo drugog kreditora za kuma, i denes imamo još samo sedmog, a i toga budemo se, ako Bog da, do protuljetja oslobodili, ar izgled je tu.

I ovo nakanenje se je zvršilo, i tak eto dokaza, da sa decom dohadja sreća.

Glád Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Ponovni potres vu Ljubljani.

Iz Ljubljane su javili 1. maju a vu jutro sljedeće: Ove noć ob 1 vori 37 minut očutil se je ovdí ponovni jaki potres, koji je potrajal jednu sekundu i veksim delom ljudstvo prebudil iz sna. Vnogi stanovniki, koji su se već bili povrnuli vu svoje kuće, pobegli su na vulticu, gde su se ipak doskora primirili. Ob 5 vuri vjutro čutil se je još slab vudarac s trešnjom. Novoga kvara néga.

Po d vezdašnjem izpitavanju sgradah po komisiji, pokažuje se sljedeći rezultat:

10%, sgradah mora se porušiti, 80%, trebalo bude popravka, a samo 10% ostalo neskrunjeno. Tehnička komisija iziskala je do vezda tri petine stanjah. Za vezda još stanua 2825 osobaah vu barakah, doćim je do 10000 osobaah ostavilo varasa.

Bečki arhitekt Karl Wanitzky koji je bil pet danah vu Ljubljani, čui, da bude treba porušiti najmenje 25%, sgradah, 45%, mora se popraviti, a samo 30%, more se zderžati s menjšemi popravki

— Vu Ljubljani, 3 majaša. Včera pred poldan bil je jeden kratak vertikalan, a ob 12 vuri 25 minut po poldan dosta jaki potres, koji je potrajal tri sekunde. Vu Mannsburgu jeden je težak težko ozledjen.

Glasi s dvora.

Njezino Veličanstvo kraljica Jalsabeta povrnula se je sa svog putovanja vu pratnji nadvojvode Franje Salvatora i nadvojvodkinje Marije Valerije 1 majaša ob 8. vuri vu Beč, ter odonud vu carsku vilu vu Linz.

Njegovo veličanstvo kralj putuje vtork 7. majaša ob 4 vuri po poldan s velikom pratnjom iz Beča vu Pulj, gde bude 9. majaša nazočen spustanju danišif, „Monarh“ vu morje, ter 12. majaša opet se povrne vu Beč. Kralj se bude tom prigodom 8. majaša pred poldan zadržaval vu Ljubljani. Vu kraljevoj pratnji nahadjat će se: ratni minister pl Krieghammer, vuhovni mešter kuhnje grof Wolkenstein, glavni adjutanti grof Paar i Bolfrass, chef glavnog stopa barun Beck i vnoo drugih oficirah

Put grofa Zichya na Kavkaz.

Grof Eugen Zichy odputeval je vu pratnji trih magjarskih vućenjakah na Kavkaz, da ondi odiše eventualno Magjaron srodna plemena. Strošek ekspedicije, koja bude trajala šest meseci, preraćman je na 80.000 for. a plaća ga sam grof.

Napredek Japana.

Jeden od japanskih ministrov razgovarjal

se je s dopisnikom novinah „Central News“, ter mu je rekel: „Mi Japanci zelimo, da sačuvamo, kak smo našom krvjum priskrbeli. Vsaka opravdana želja Rusije uvaziti će se, ali nije opravdano, ako Rusija za osakaćni San Stefanski kontrakt išče ponizenje Japana, na koje nijedna vlada nebi mogla pristati, niti ga braniti pred narodom. Još menje razumije vlada, kakovi bi francezki ili njemački interesi kontraktom simonosećkim bili povredjeni. Posjed Formose negroziti se Tonkingu to je izgovor na izliku. — prvije bi se grozil Honkongu, a upravo Englezka se pripravna, da prizna lojalno kontrakt.

Francezka protestira proti odstopu kinezkog zemljišta. Bilo bi nepravilno kad b Japan moral terpeti za ljeto 1870. Najčudnoi vitez je držanje Njemačke (Prajzke), koja poleg svih protestacijah još uvijek nije povrnula Francezkoj Elsans i Lovrenske, pak stoga i nemore prećiti Japanu, da se vu nju ugleda Japan razumjeva, pa su kontraktom mira obranjeni trgovina i vsi interesi evropskih vlastih, pak se ufa, da bude taj kontrakt ostal vu křeposti.

Od 30 ljet Japanska se je razvila kak nijedna država vu Aziji Vu 10 ljet, od 1. januara 1882. do 1. januara 1892. ljudstvo naraslo za 4 milijuna dušah i poskoćilo s 36 na 40 milijunah dušah, a denes ih imade već 2 milijune više. Glavni varoš Tokio ima 371 781 bižu na površini od 804 kvadrat kilometra sa stanovnićtvom (1. januara ljeta 1892) od 1,161 800 dušah. Ova velika površina raztomlaćuje se stim, kaj se vse japanske hće grade samo na jednu kondignaciju za jednu familiju. Čela površina Japana zavzimalje 382 451 kilometrov ter je nekaj vekša od Englezke.

Glavna poluga blagostanja Japana je njegova obrtnička delavnost, a od povesega vremena upravo nećuvani razvitek industrije. Industrija pamučnih predioncah već je ljet 1891. imala 38 velikih fabrikah s kapitalou od 2,028.645 funti šterlinga. Druga velika grana industrije bavi se produkcijom papira, pak je već ljeta 1890. izveženo vu azijatske zemlje za 235 761 funt šterlinga papira. Još se bavi Japan brodogradjevami, produkcijom

Još joj se nije zarućnik našel, jer je bila siromaska.

Parizki bankir ju poišče te joj reče u kratko: „Dievojka, ja imam jedan mišijn franakah u imetku, hoćeš li me za mu a uzeti?“

Dievojka je postala bleda i člena i teda negda odgovori: „Gospone, ja mislim vi se hoćete sa mnom šaliji.

Ali ov ju hitre zapita: „Možeš li se još sietiti onoga maloga zdrapanca sa gum boćnicom?“

„O dakako, da se sjećam“ — odgovori ona — „Još ga sad pred očmi imam, kak je u jabuku, koju sam mu prikazala, zagrizel i kak je od mene igle dobil.“

Bankir odvrti smiešeći se: „On zdrapanec bi sam ja, iz košćic one jabuke je meni sreća zrasla. -- Hoćeš biti moja žena?“

Odgovor, naravski je bil: „Je“. Vienćar je se je obavilo u istom selu tri tjedna zatim Bankir sad zamakne te ljubko pogleda svoju ženu, koja je porienela. „Je moja gospoda!“ — reče sad glasno — „On zdrapani dećak ne samo da je bogat nego i sretan, a Bog ga je neizmerno nagradil za samo jedno malo dikro diele, koje je on iz pomiluvanija poćinil. I nut moja gospoda on nekadašnji potepuh sam ja, a evo ovde moja žena je ona plaćuca dievojčica a ovo ovde je ona najdjena gumbovaća.“ —

Zna vrijeme delati.

U ono vrijeme, kad si občine same svoga načelnika zbirale, došlo je u jednom miestu pri takovem izboru do nesporazumljenja radi jedne osobe, koja je za tu čast bila kandidat.

Jedni su istoga za načelnika hoteli a drugi su bili proji treći opet bi bili hoteli, da nje ta čast dopadne i ovak je bil iz samog jala jedan proti drugomu. Na ov način je bilo jednoumu pisarćiu lahko samog sebe za kandidata rećene časti se postaviti. Za da pak mu bude izbor siguran, osiguraval je izbornike, da je on toliko škol učil i u njih si znanost pribavil, da zna vrijeme napraviti, kakovo samo tko želi, a to da je za poljodelstvo ipak glavna stvar.

Pod pogodbom, da ima svoju znanost u dićlanju vremenema dokazati bude izbilja za načelnika izabran.

Došel je dan prve probe njegove moći nad vremenom. On se postavi na zid mosta u selu a občinari sve okolo njega.

„Anda moji dragi ljudi“ — vikne on sad u množinn — „Kakovo vrijeme hoćete za sutra?“

„Dežđa, kak je bil obli potop“ — za vikne gospon školnik — „On si je mislil, onda voda ipak jedan krat odnese njegovu na pol već podrtn školnićiju, koju nitko nije hotel popravljati.“

„Bedastoća!“ — vikne stari bivši birovo — „Vrućina nek bude! i pri tom svojum

batium u srditosti vudri u zemlju, pri tom ali pogodi jednoga polag stojećega tak čvrsto u nogu, da se je ov, koj je već staroga još od negda ne mogel videti sa raznimi psokvami prek njega zrušil i pošteno mu svoje mišii povedal.

Minar veternog melina je zahtieval vietra od sevra, a domaći jedan gazda se je na njega srdil i zahtieval mirno vrijeme, jer hoće sutra zob sijati. Koliko glavah, toliko željah! Sve krići te se svadi.

Medjutim se novi načelnik neopasjene odšulja domov, obeduje liepo mirno a po obedu si malo legne driemat.

Na jedan krat buoe pozvan, da dojde na lice miesta svadeće se ljude mirit i da svadji konec učini.

„Blaženi posiedujućii.“ — si misli te polag svoje službene družnosti dojde medju svadeće se, koje s panduri dade raztjerati.

Drugi dan da oglasiti, da pošto se včera o vremeniu nisu mogli, on hoće svoje obećanje izpuniti i svoju moć pokazati, čim se slože i njihov jednoglasni predlog glede vremenia mu pismeno predlaže.

Ako nje vumrl, tak je siguroo još i danas u istom miestu te čeka dok se svi občinari glede vremenia slože i jednoglasni predlog mu donesu.

Em. Kollay.

cementa, stekla (glaša), porculana, kefab, sumpora, sode, chlora, cigle, kožuh i svile Veliko bogatstvo rudah i vugljena osigurava Japanu podpunu ekonomsku neodvisnost.

Japan poseduje denes više od 1 800 englezkih miljah ili 3100 kilometrah željeznica.

Vu Londonu, 2. majaša.

Novine „Times“ javljaju iz Koba: Ismedju Japana i Rusije postoje ozbiljne diferencije. Ministri se odlučno protiviju Rusiji. Stranjske ratne ladje shajaju se skupa vu japanskih lukah. Francezke ladje dobile su nalog, da budu na vse pripravne.

Atentat vu kasarni.

Dneva 26. aprila vu jutro ob 9. vuri sgodil se je vu Brnu ondešnoj kasarni krvavi dogodjaj. Kaprol 8. pješacke regimente Karol Skazel, rodum iz Požuna, zlostavljaj je zadnjih dauah pri vezbanju regrutah jednoga pješaka. Ov se je na to pritužil, na kaj je Skazel za petek pozvan na raport pred ober, štera. Da se vugne kaštigi, odlu il je Skazel da strelji svojega tužitelja i sebe, pak je osnovu i pokušal izpeljati. Kad su se okolo 9 vure vu jutro vu jednoj sobi kasarne, gde se nahadjaja jedueljetno dobrovoljoi, nahadjali 21 ljeto star godišnji dobrovoljec Adolf Bauer i 23 ljet stari pješak Bruno Hofmann ter još jeden soldat, stupil je k njim vu sobu Skazel i držeći jednoga od njih prijaviteljem, počel ih psuvati. Na to je pograbil pušku ter ju sprožil najprvlje na Bauera, za tim na Hofmanna, a zadnje dva put na sebe. Bauer je ranjen na desuom laktu, Hofmann vu hrbtu odzada težko, — a sam Skazel pogibeljno je ranjen na prsiah.

Samoubojstvo hoteliera Menta.

Vu subotu pred poldan strovalil fse je vu Budimpešti poznati hotelier Andraš Ment s druge kondignacije na šteuge Haasove palače, ter je na mestu ostal mrtev. Ment je bil rodum iz Zuožma vu Moravskoj 62 ljeti star. Marljivostjum i šparanjem priskrbel si je veliki imétek, ter je pred par ljetmi kupil vu Budimpešti veliki hotel „k magjarskomu kralju“, kojega je ljepi ter uzorno upravljaj. Pokedhob je živel vu dobrih familijarnih prilikah, verovatno je, da je počimil samoubojstvo zaradi strašne glavobolje, koja ga je mučija 25 ljet, ter je postal morfinistom.

Rumunjsko pučanstvo.

Koncem ljeta 1894. obavljena je vu Rumunjskoj vu cilj porezne kontrole pučki popis, koji izkazuje pučanstvo od 5,406 249 dušah (2,732,043 mužkih i 2,674 206 ženskih). Po vjeri ima 4,949 418 grčko iztočnih (vlahov), 154,093 katolikah, 243 225 židovov, 43.110 mohamedancov i 16.439 druge fele vère. Čitati i pisati zna samo 986 886, dočim broj analfabetah (koji neznaju ni čitati ni pisati) iznosi 4,739 363 duše — ili 12.7%: 87%.

Stroški budućeš raca (tabora).

Jeden franceški vojnički list zračunava stroške budućeš tabora ovak: Uzdržavanje jednog francezskog vojnika (soldate) stoji na dan najmenje 4-51 franka, prajzskog vojnika 4-01 franka, a talijanskog vojnika 3-90 franka. Ako bi Francezka poslala vu tabor dva milijuna 200 000 soldatov, Prajzka 2,365 800 soldatov, a Italija 1,590.000 soldatov, to bi stroški za zadržavanje tih vojnikah iznosili na dan 9,922.000, odnosno 9,723.338 i 6,201 000 francakah. Za 100 dauah iznosil

bi strošek za te vojske 2,584.000.000 francakah. Ako bi se tabor pretegnul i na drugu periodu od 100 dana, ter ako bi se pri tom upotrebile francezke teritorialne štete (šeregi), prajzki Landsturm i talijanska milica, onda bi za tu novu periodu iznosili stroški 3,876.000.000 francakah. Tabor od 200 danah (kak ljeta 1870/1.) koštaj bi po tom Francezku 2,480,000.000 francake, Prajzku 2,480,000.000 francakah, Italiju 1,550,000,000 francakah. Pokedhob su tu vzeti vu račun samo uajmenjši stroški, verovatno je, da bi budući tabor prez stroškov mobilizacije prez taborske spremne, prez svih ostalih potrebočah koštaj daleko prek 6 1/2 milijardah francakah.

Proračun Englezke.

Englezki minister financijah Harcourt podnesel je dolnoj hiži proračuu za ljezo 1895. Višek ljeta 1894. iznosi 766000 funtih, izdatki za 1895. — 95,982.000, a prihodi 95,662.000 funtih. Deficit za 1895. iznosi po tom 320.000 funtih, ali se bude prirezom na pivo pretvoriti vu višek od 182.000 funtih. Ipak se očekuje vu vsemu višek od 800.000 funtih. —

Vu majušu.

Hvala Bogu odišla je zima!
Sunce jakost vre sad veksu ima.
Prestal sever, spuhnul jug,
Dan je postal dobro dug.

Dečko dojde, pak vu peči šturka,
Kaj me samo vu snu mojem burka.
Zakuriti hoće peč,
A te zime nije več.

Ja mu velim, da naj ništ nekuri,
Neg na drugi posel naj se žuri.
Ivančicu vendar breg
Nepokriva više snég.

Snega, leda priuas više nema,
Poginuli su obedva zevsema.
Topleše bu svaki dan,
I vugodno iti van.

Sad naj ide, koj kam iti kani,
Ar je lopa i povoljno vani.
Zrak je miren, topel, čist,
Suma prešla je vu list.

Tersje goni, lozu iztirava,
Zeleni se po ledinah trava,
Vizaka se lata, sternu,
Razcvel se je svaki tern.

Posadu se čuda brendeb skita,
Lepo gledat, kak se ona hita.
Iz cvéta na drugi cvet,
Pak znogami bere set.

Kad pa sadja doli cvét opadne,
Zato čmele neostanu gladne,
Neg iz polskih onda ros,
Piju sok i nose v koš.

Sad je ono takaj došlo vréme,
Kada čmele ideju vu seme.
O kulik je mladeh broj,
Kada čmelec pustil roj.

Čmelar vezda vu čmelnjaku sedi,
Koš pripravlja i pazljivo gleda.
Da bi taki v pamet vzal,
Kam bu čmelec mladi vzal.

Kad se prime vu koš ga ogrne,
Kad vkrej oće zvoučecom ga verne,

Ali negda on ipak
Vkani ga i prejde v zrak.

Čordaš tuli vu rog, z bičom puca,
Ljudi marhu van spuščati truca.
Da ju goni travu past,
Ka sad ima najvećši slast.

Lastavica ka jako toplinu,
Ljubi, popeva po zraku.
Trudna sedi sad na krov,
Sad na kukce derži lov.

Ako koja jastreba gde zgréda,
Taki drugem za njega poveda.
Tiraju ga s kričem vkraj,
Da eduesel nebi kaj.

Ovde metulj sok iz kitic ceca,
Dok nedođu k njemu detca.
Kojem i sad mimo glav,
On preleti čisto zdrav.

Čuj šabice, kak one regeču,
Gledaj brošče, kak po zraka léču,
Od njihovah hoće vust
Hrast poslati vnogi pust.

Kukuvača, futuč, prepelica,
Divji golub, kos i lépa kanalica.
Pohoniše opet nas,
Jak se čuje njihov glas.

I slavicek jasnih pličov zvézda,
Mio speva v gronu poleg gnézda,
On vu prvi spada red,
Ar mu s kluna teče med.

Pánics imre

Nekaj za kratek čas.

Navučitelj ili plebanuš.

Jedna mužaša došla je pred vuzmom k navučitelju sa malom korpicom jajec, ter predajuč mu korpicu s jajci, zapitala ga:

— Prosim ih ljepo, gospon navučitelj, naj mi povéju, kak se vući moj Ivek?

— Dobro bi vas bilo. samo mu račun nejde v glavu.

— Tak, tak, — znaju gospon navučitelj, to im ima od svojega oca kakti herbiju, kajti i on nezna računati.

Za dva mesece bil egzamen, na kojem je Ivek jako dobro odgovarjal na svih pitanjah veronauka i biblije. Plebanuš gaje pohvalil, i obrnul se k Ivekovomu ocu i rekel:

— Nu, jeli ste čuli Matek, kak vas sin dobro odgovarja, dajte ga školajte nek bude navu itelj.

— To bi verek dobro bilo, gospon plebanuš, odgovoril je muž, ali dčete im nezna računati

— Ah, kaj zato, nisam ni ja znal računati, dodel je plebanuš.

Muž se je počohljaj za vuhom, ter je rekel:

— Onda znaju, gospon plebanuš, naj rajše plebanuš bu.

Osobiti razlog.

A: „Jeli kuha Tvoja žena doma?“

B: „Naravski, drugaš nebi ja jel vu oštariji.“

Glad Ferencz.

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ.

Nyilttör.

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem arilmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt frt 65 krig méterként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot sat. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) sat. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat póstaforulólal küld: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba czímezett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

LOTERIJA Graz, 4-ga májnša 1895. 72 4 69 9 34

Gabona árak — Ctena žitka.

1 m.-mázsa. —	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6.80	—
Zab	Zob	6. —	—
Rozs	Hrż	5.50	—
Kukoricza ó	Kuruza stara		
" ui	" nova	7.15	—
Árpa	Ječmen	5.90	—
Fehér bab uj	Grah beli	8. —	—
Sárga " "	" zuti	7. —	—
Vegyes " "	" změšan	6. —	—
Lenmag	Len	10. —	—
Bükköny	Grahorka	6. —	—

Hirdetések.

Ezen **Horgony-Pain-Expeller** néven is ismeretes, igazán népszerű házaszer most már 25 év óta legjobb fajtalmesztelő be-
dörzsölésnek fényesen bizonyult községynél, osztrák, tagszagaatánál stb. nál. A föld összes országában nagy elbörzést és biztos hatása kö-
vetkeztében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A TINCT. CAPSICI COMPOS.
(HORGONY-PAIN-EXPELLER)
kímásító állást a fajtalmesztelő beborzölések között diadal-
masan megtartotta, különféle felújítás és utazatok dacára; ez bi-
zonyára a legjobb bizonyítás arra nézve, hogy a közönség igen jól
meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utazatot ne kapjunk, bevérsítés alkalomával véd-
jegyünkre, a vörös horgonyra figyelendő és minden alkalmán egy-
nével, mint nem valódi visszautaltandó. A gyógyszerárakban kap-
ható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kromy árban üvegeknél; Buda-
pesten **Török Józeffel** gyógyszerésznél.

Richter-féle gyár Budapestban, Thüringiaiban.

202 szám v. 1895.

Arverési hirdetmény.

Alultrott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 § a értelmében ezennel

közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-
ság 1893. évi 4346p93 számú végzése kö-
vetkeztében Dr Werker Mihály budapesti
ügyvéd által képviselt Roznecweig Sámuel
budapesti lakos javára Mihoczi Simon jelenleg
tüske-azt-györgyi lakos ellen 257 frt 29 kr. s
jár. erejéig foganatostott kielégítési végrehajtás
útján lefoglalt és 301 frt 70 krra becsült 2
drb. varrógép, szobabutor, ágynemű, külön-
féle uj férfi és női ruha, 1 tehén, s egyéb
apró tárgyakból álló ingóságok nyilvános ár-
verésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. jbiróság
2315lp 1895. sz. végzése folytán 257 frt 29 kr.
tökekövetelés, ennek 1893 évi szept. hó 13.
napjától járó 6% kamatai és pedig összesen
37 frt 45 krban bíróság már megállapított
költségek erejéig Tüske-Szent Györgyön al-
peres lakásán leendő eszközzésére

1895. évi május hó 17. napjának
délelőtt 10 órája

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szán
dékokók oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok sz 1881. évi LX. 737

t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz-
fizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron
sul is elfognak adatni.

Kelt Perlakon, 1895. évi május hó
3 ik napján.
Stern Frigyes,
732 1—1 kir. jbirósági végrehajtó.

Eladó lakház.

Nagy-Kanizsán

Battyányi- és Kisfaludi-utca sarkán
szép nagy 6 szobából álló uriház,
konyhával, padlás, élés kamra,
pincze, felszer, istálló, faházal,
továbbá szép udvar, gyümölcs
és fenyő-fákkal beültetett kert

eladó.

Bővebb tudósítás a kiadóhivatalban.

1—1

Arverési hirdetmény.

Az Alsó-Domboru község képviselő testületének mai nap
hozott határozata folytán ezennel közhírré tétetik, hogy a ne-
vezett község tulajdonához tartozó **vadászati jog**

folyó évi május hó 23-án délután 2 órakor

a községi irodában nyilvános árverés útján 6 évre haszonbérbe
adatni fog, a hol is az árverési feltételek bármikor megtekint-
hetők.

Alsó-Domboru, 1895. évi május hó 5-én.

Pichler Imre s. k.
jegyző.

733

Feletai István s. k.
bíró.

Redl Jenő vaskereskedése Varazsdon,

Hosszu-utca 157. szám alatt.

Ajánlja az építési időszakhoz építési anyagokkal jól berendezet raktárát,
mely vasfaltartókkal, kötővasakkal, építési szivattyukkal, földélpéppel, mennye-
zetnáddal, kátránnyal, román és portlandi kőragasszal van felszerelve és
egyuttal bator a t. cz. vállalkozó urakat figyelmeztetni, hogy Csáktornya,
Varazsd és vidéke részére csak egyedül maga foglalkozik az elsőrendű
»Langenfelder« fíle a bécsi mérnöki és építészeti-egylet továbbá a vizsgáló
bizottság által helyeselt portlandi kőragasz eladásával, mely anyag minőség
tekintetében — a felmutatható bizonyítványok szerint — semmi esetre sem
áll a »Permoser« fíle kőragasz megett, és azon helyzetben van, hogy azt a
jelentékenyen olcsóbb raktári ár mellett szállíthatja.

Elvállal megrendeléseket mindennemű — egyszerűen és dusan kiállított
— jó hírnévben álló Wudia Ferencz gráci gyagygyáros és udvari szállító
gyárában készült agyagkályhák és kürtökre, melyek rajzai és utolsó árai
nálam betekinthezők. 730 2—2.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd végrehajthatónak özvegy Prelozanyák Ferenczné szül. Hreacs Ilona végrehajtást azeuvedó elleni 38 frt 90 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő dráva vásárhelyi 3 tk. 428 hrsz. a. ingatlanból végrehajtást azeuvedett illető felerésze 131 frt; 429/1 hrsz. a. ingatlanból felerésze 128 frt; és legelő és erdő jutalékából felerészre 150 frt kikialtási árban — továbbá ugyanazon tjkvben 152 hrsz. a. ingatlan 422 frt; 438 hrsz. a. 130 frt; 461 hrsz. a. 27 frt; 483 hrsz. a. 114 frt; 757 hrsz. a. 63 frt; 801 hrsz. a. 52 frt; 937 hrsz. a. 57 frt; 956 hrsz. a. 22 frt; 1706 hrsz. a. 82 frt; 2297 hrsz. a. 5 frt; 2398 hrsz. a. 25 frt; 2459 hrsz. a. 54 frt kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjeölt ingatlanok az

1895. évi május hó 30-ik napján d e 10 órakor a dráva-vásárhelyi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság 731 1-1 Csáktornyan, 1895. márczius 20 án.

1554 tk. 1895.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az állam kincstár végrehajthatónak Szklepcsi István felső pusztafai lakos végrehajtást azeuvedett elleni 82 frt 25 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróság területén lévő felső-pusztafai 126 tjkv. 16/a hrsz. a. ingatlan 340 frt; 97/b hrsz. a. 232 frt; 1.2/b hrsz. a. 150 frt; 140/b hrsz. a. 73 frt; 276/a hrsz. a. 352 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlanok az

1895. évi június hó 1-én d e 10 órakor

a felső-pusztafai községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 734 1-1

Kir. bíróság, mint tkvi. hatóság.

Csáktornyan, 1895. április hó 24-én.

Ásványfürdő Daruvár Slavoniában

a déli vasut társ. állomása

vastartalmu hév viz 42-50° C.

Porcelán-, márvány-, kő-, tükör- és iszap fürdők, Hires gyógyhatás minden női betegségeknek. Terméketlenség, leher folyás, sápkór, továbbá csúsz, csonttörés és idegbajoknál stb. stb.

Ujonnan berendezett

„hidegvizgyógyintézet“

valamint

Kneipp Seb-estény-féle VIZGYÓGYINTÉZET

mely főtt. Kneipp Seb. pleb. ur utasításai folytán tökéletesen a Worishofeni „vizgyógyintézet“ mintájára épült. A fürdő orvosa huzamosabb ideig tartózkodott Worishofenben tanulmányozás végett, az igazgató-ság pedig egy — Kneipp Seb. plébanos ur által ajánlott s tanult — fürdőmestert alkalmazott Worishofenből.

A fürdőigazgatóság prospectus- és fölvilágosítással postafordultával ingyen szolgál.

Május 1-től június 15-ig valamint szeptember 1-től október 15-ig 30 százalékos engedmény szabók és fürdőkben.

721 4-10

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(GLASER)

legkitünőbb mázó-ló-szer puha padló számára, 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkerekek stb. bearayozására. — 1 kis palack ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

708 **Heinrich Miksánál Csáktornyan.** 6-12

RÖDER M.
GYAKORLO ORVOS FOG-SPECZIALISTA
BUDAPESTRŐL

Van szerencsém a t. közönség b. tudomásására hozni, hogy Csáktornyára megérkezve, fogorvosi gyakorlatomat érvényre iteni óhajtom

fogoperálás és plombirozással

melyet a mai kor kívánalmai szerint a legjobb kivitelben kész vagyok teljesíteni

Műfogakat természetihűen készítek.

Különösen figyelmébe ajánlom a nagyérd-mű közönségnek az általam föltalált és Röder név alatt szereplő foghuzó műszert, mely minden fájdalom nélkül a legkisebb foggyökert is eltávolítja.

Lakásom: *Hattyu-szálloda 9. szám.*

RENDELEK:

735

délelőtt 9-12, délután 2-6-ig

1-1